

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Brussel, 4.12.2002
COM(2002) 710 definitief

2000/0221 (COD)

ADVIES VAN DE COMMISSIE

**overeenkomstig artikel 251, lid 2, derde alinea, onder c), van het EG-Verdrag
over de amendementen van het Europees Parlement
op het gemeenschappelijk standpunt van de Raad inzake het
voorstel voor een**

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**inzake de veterinairerechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van
gezelschapsdieren en tot wijziging van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad**

**HOUDENDE WIJZIGING VAN HET VOORSTEL VAN DE COMMISSIE
overeenkomstig artikel 250, lid 2 van het EG-verdrag**

ADVIES VAN DE COMMISSIE

**overeenkomstig artikel 251, lid 2, derde alinea, onder c), van het EG-Verdrag
over de amendementen van het Europees Parlement
op het gemeenschappelijk standpunt van de Raad inzake het
voorstel voor een**

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**inzake de veterinaire rechtelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van
gezelschapsdieren en tot wijziging van Richtlijn 92/65/EEG van de Raad**

1. INLEIDING

In artikel 251, lid 2, derde alinea, onder c), van het EG-Verdrag is bepaald dat de Commissie advies uitbrengt over de amendementen die het Europees Parlement in tweede lezing heeft voorgesteld. De Commissie brengt hierbij bijgevolg advies uit over de 14 amendementen die het Europees Parlement heeft voorgesteld.

2. VOORGESCHIEDENIS

- Goedkeuring van het voorstel door de Commissie: 18 september 2000¹;
- advies van het Economisch en Sociaal Comité: 29 november 2000²;
- advies van het Europees Parlement in eerste lezing: 3 mei 2001³;
- datum van goedkeuring van het gewijzigde voorstel: 21 juni 2001⁴;
- datum waarop het gemeenschappelijk standpunt is vastgesteld: 27 juni 2002⁵;
- goedkeuring door het Parlement van de aanbeveling voor een tweede lezing: 22 oktober 2002.

3. DOEL VAN HET VOORSTEL

Het oorspronkelijke voorstel betreft de vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor het niet-commerciële verkeer van gezelschapsdieren, d.i. verplaatsingen tussen de lidstaten en het binnenkomen ervan uit derde landen.

¹ COM(2000)529 def. - 2000/0221(COD) van 18.9.2000 (PB C 29 van 30.1.2001).

² PB C 116 van 20.4.2001, blz. 54.

³ PB C 27 van 31.1.2002, blz. 55.

⁴ COM(2001)349 def. (PB C 270 van 25.9.2001).

⁵ PB C 275 E van 12.11.2002, blz. 33.

4. ADVIES VAN DE COMMISSIE OVER DE AMEDEMEMENTEN VAN HET EUROPEES PARLEMENT

4.1. Door de Commissie geaccepteerde amendementen

- **De amendementen 2 (artikel 4, lid 2bis en 2ter) en 13 (artikel 23, lid 2)** inzake de erkenning, binnen 8 jaar, van de elektronische identificatie als enig toegestaan identificatiesysteem, aangezien de diensten van de Commissie van oordeel zijn dat deze methode betrouwbaar is en dat een overgangsperiode van 8 jaar volstaat.
- **Amendement 5 (artikel 6, lid 3)** dat ten doel heeft een medebeslissingsprocedure in te voeren voor de eventuele vaststelling van een besluit om de voor het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Zweden geldende overgangsperiode van 5 jaar te verlengen, is aanvaardbaar, rekening houdend met het bepaalde in artikel 23, eerste alinea, van het gemeenschappelijk standpunt.

4.2. Door de Commissie afgewezen amendementen

4.2.1. Technische amendementen

- **Amendement 1 (overweging 11)** betreft het schrappen van de mogelijkheid tot vaststelling van een maximumaantal dieren als criterium van onderscheid tussen niet-commercieel en commercieel handelsverkeer, omdat het aantal dieren geen doorslaggevend element zou zijn met betrekking tot het gezondheidsrisico. Dit amendement is slechts in schijn relevant. De veterinaire voorschriften zijn namelijk dezelfde ongeacht de aard van het verkeer (commercieel of niet). De voorschriften inzake de controle zijn evenwel niet dezelfde (commercieel verkeer, waarbij dieren uit een derde land in de Gemeenschap worden binnengebracht, moet passeren via een grensinspectiepost). Bijgevolg moet een maximumaantal worden vastgesteld, ook al is dit arbitrair bepaald, om uit te maken wat nog als niet-commercieel verkeer wordt beschouwd.
- **De amendementen 3 en 4 (artikel 5, lid 2)** betreffen het schrappen van de mogelijkheid om, onder bepaalde omstandigheden, af te wijken van de verplichting tot vaccinatie tegen rabiës voor jonge dieren van minder dan drie maanden (te jong om te worden gevaccineerd), wat neerkomt op een verbod op het vrije verkeer van deze jonge dieren tussen andere lidstaten dan het Verenigd Koninkrijk, Ierland en Zweden, waarvoor in artikel 6, lid 2, is voorzien in bijzondere bepalingen. Het risico dat gepaard gaat met verplaatsingen van jonge niet-ingeënte dieren tussen "continentale" lidstaten is in de besprekingen in de Raad als verwaarloosbaar beschouwd, en de Commissie sluit zich daarbij aan.

- **Amendement 6 (artikel 7)** is gebaseerd op dezelfde logica als amendement 1 voor andere soorten dan honden, katten en fretten. Ook hier moet ervoor worden gezorgd dat de grens kan worden getrokken tussen commercieel verkeer en verplaatsingen van particulieren die vergezeld zijn van hun dieren, door het vaststellen van een maximumaantal dieren bij overschrijding waarvan er niet langer sprake is van niet-commercieel verkeer.
- **De amendementen 8 en 9 (artikel 10, onder e))** hebben ten doel om bij de indeling van derde landen de erkenning van het land als rabiësvrij in de zin van de Diergezondheidscode van het OIE (Internationaal Bureau voor Besmettelijke Veeziekten) als enig criterium te hanteren. De door de Unie vastgestelde regeling is niet op deze aanpak gebaseerd maar wel op de bepaling van een zo klein mogelijk aanvaardbaar risico. Zo zijn **Duitsland** (in het geval van Hesse, Beieren en aan de grens met Polen), **Oostenrijk** (de grens met Slovenië) en **Frankrijk** (zeer onlangs een geval van invoer uit Marokko) niet vrij van rabiës in de zin van de Code. Het zou niet te rechtvaardigen zijn indien ten opzichte van derde landen een andere aanpak zou gelden.

Opgemerkt moet worden dat er tegenspraak is tussen de vaststelling van de amendementen 8 en 9 en de verwerping van amendement 7 dat voorzag in het algemene principe van verwijzing naar de Code voor de indeling van derde landen (in de amendementen 8 en 9 worden de voorwaarden verworpen waaraan een land moet voldoen om als vrij van rabiës te worden erkend).

4.2.2. Institutionele amendementen

- **De amendementen 10 (artikel 17, lid 1) en 11 (artikel 20)** betreffen het invoeren van de term "technisch" in de definitie van de uitvoeringsbevoegdheden van de Commissie, wat, afgezien van de beperking van het initiatiefrecht die daaruit voortvloeit, ongetwijfeld juridische conflicten zal veroorzaken met betrekking tot de interpretatie, en zal schaden aan de doeltreffende uitvoering van deze verordening en de daarbij vastgestelde voorschriften.
- **Amendement 12 (artikel 21)** heeft tot gevolg dat de Commissie geen beroep kan doen op een bepaling die normaal wel in de communautaire regelgeving is opgenomen en op grond waarvan zij maatregelen kan voorstellen voor een snel en efficiënt beheer van tijdelijke maatregelen die, zoals uit de praktijk is gebleken, onmisbaar zijn, vooral op het gebied van de diergezondheid.

- **De amendementen 14 en 15 (artikel 24, lid 2, eerste alinea, en lid 3, eerste alinea)** met betrekking tot de comitologie zijn niet verenigbaar met het institutioneel akkoord. In de tekst van het gemeenschappelijk standpunt werd er, wat de comitologie betreft, voor gewaakt dat geen afbreuk werd gedaan aan de dubbele juridische grondslag van de tekst, door duidelijk te verwijzen naar de verschillende procedure naar gelang van de aard van de maatregel. Wanneer deze duidelijke verwijzing naar maatregelen die direct de volksgezondheid betreffen, wegvalt, wat het Parlement in dit geval heeft gedaan, is deze samenhang niet meer gegarandeerd.

5. CONCLUSIES

Overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het Verdrag, wijzigt de Commissie haar voorstel op de hierboven aangegeven wijze.